

fætning, at Vædringsforflaget under Nr. 32 ikke maatte blive vedtaget; thi Vedtagelsen deraf vil ubelufte begge Dele af Nr. 28.

Berg: Det er en Misforftaaelse af den høitærede Formand; Forflaget under Nr. 32 har ikke noget med det under Nr. 28 at gjøre; det er kun den sidste Del af Nr. 28, der staar i Forbindelse dermed. Forflaget under Nr. 32 omhandler kun 7de Linie og hvad derafter følger.

Formanden (Krabbe): Naar ifølge Vædringsforflaget Nr. 32 Alt, hvad der følger efter Linie 7, er gaaet ud, kan der ikke foretages nogen Vædring i nogen Linie, der staar efter Linie 7.

Berg: Det er Resten af Punktumet, ikke Resten af Stykket, dette Forflag berører, og altsaa ikke Linie 11.

Formanden (Krabbe): I saa Fald har den ærebe Læser Ret. Det noget indviklede Forhold ved nogle af de foreliggende Vædringsforflag og den Omftændighed, at Vædringsforflagene under Nr. 32 og 33 først ere bleve ombdelte faa kort før Mødet, gjør det forklarligt, at en Uoverensftemmelse i Opfattelsen kan opstaa; men vi ere nu i Uoverensftemmelse.

Berg: Jeg indleverede disse Forflag i Bureauet iafles mellem 7 og 8, og de angaa et Forhold, som vi have forhandlet i Udvalget, men det skal jeg nærmere komme til siden. — De øvrige Forflag indtil Nr. 17 skal jeg ikke omtale, da Udvalget der er enigt. Med Hensyn til Forflaget under Nr. 17 skal jeg bemærke, at Ministeren herved vil faae en Tilgift af en Værftingenieur, som han kan anfætte som særlig Embedsmand udenfor det bestemte Antal i Officerskorpsen. Hvis den høitærede Minister ikke dermed er fuldt tilfreds, vil han altid administrativ kunne benytte en Officer fra Søofficerskorpsen til at bistaa i de Forretninger, som Værftingenieuren overhovedet har at udføre, og jeg kan derfor ikke skjønne, der er nogen Grund til yderligere at forsøge Embedsmændenes Antal ud over det, vi vedtog ved 2den Behandling. — Forflaget under Nr. 20 er kun at indbringe i Lovforflaget det Samme, angaaende Forbringerne til Søfædelskolen, som hidtil har været gjældende. Ganske vist stille vi ikke Ministeren noget Minimum, men det tror jeg nok, Ministeren selv vil passe, men vi stille et Maximum og det turde være hensigtsmæssigt. Vi komme nu til de Forflag, jeg har tilladt mig at stille i Forening med mine ærebe Meningsfæller. At deres Navne ikke findes som Medforflagstillere for Nr. 32 og 33, er kun af Hensigtsmæssighedshensyn, fordi vi ikke iforveien

have faaet Leilighed til nogle at aftale Formen. Med Hensyn til den første Del af Forflaget under Nr. 28 gaar det navnlig ud paa, at Divisionskommandøren ogsaa skal afgaa med sit 65de Aar lige faavel som Kommandøren. Forflaget under Nr. 29 har, som den ærebe Ordfører bemærkede, det samme Diemed for Kontreadmiralens Vedkommende, og det billiger jeg ganske, og jeg skal derfor i det Tilfælde at Nr. 8 fortales og Nr. 9 vedtages, anbefale at stemme for Nr. 29, naar Nr. 28 er falden bort. — Inden jeg gaar over til Vædringsforflaget under Nr. 30, vil jeg tillade mig at omtale mine Forflag under Nr. 32 og 33. Det principale Forflag gaar ud paa, at følgende Linier i § 45 skulle bortfalde, disse nemlig: „ligesom der ogsaa kan meddeles Officerer af de andre Klasser, dog ikke Admiraler, Afsted med Pension efter Pensionsloven ved Opnaaelsen af de sidstnævnte Aldersaar, saafremt de ikke egne sig til Forfremmelse.“ Det er noget Nytt i dette Lovforflag. Naar der havde staet: „egne sig til Tjeneste“, var det overflødig, forfaavidt Administrationen har denne Myndighed nu i Henshold til Pensionslovens Bestemmelser, og naar det da er sat faaledes, er det for at skjærpe og udvide Administrationens Myndighed med Hensyn til Pensionering. Dette er i to Henseender urigtigt. Det er for det Første urigtigt med Hensyn til det Finansielle; thi, som de Herrer vide, har Administrationen allerede en overordentlig betydelig Bevillingsmyndighed gennem de Regler, Pensionsloven stifter, og Anvendelsen deraf. Naar disse Regler da yderligere ere udvide, faaledes som her er foreslaaet, maa man anse som givet, at den udvide Regel vil blive benyttet og i dette Tilfælde til Skade for Statskassen, nemlig ved Forhøjelse af Pensionskontoen paa Statens Budget. Det er desuden ikke heldigt i en anden Henseende. Naar disse Mænd staa med Minimumsalderen 42, 52 og 62 faaledes som vedtaget her ved 2den Behandling, ville de altsaa ligesom staa under Ministerens Skjon, faa at han, uagtet de egne sig til deres Tjeneste, men ikke egne sig til Forfremmelse, har Grund til uden den Forhandling med Finantsministeren, der ellers er almindelig ved Afstedigelser, at afstedige dem. Jeg vil tage et Exempel. Vi have 15 Kommandører. Ministeren kan sige til enhver af dem, uagtet de ere dygtige som Kommandører: Du antages ikke at egne Dig til at blive Admiral, derfor affædiger jeg Dig 5 Aar, før Du skalde gaa af som Kommandør, uagtet Du kan gjøre Tjeneste som Kommandør. — Altsaa baade af finansielle og af administrative Hensyn turde denne Udvidelse af Reglerne i Pensionsloven ikke være hensigtsmæssig, og principalt have vi derfor foreslaaet at lade den udgaa. Men vil Thinget ikke vedtage det principale Forflag, faa ville vi for vort Vedkommende ikke have Noget imod, at det ombyttes med det subsidiære. Det